

Bezoek aan boord in Dundee door Stokertje

Squadron zuid uit Vlissingen kwam in kiellinie de Nieuwehaven binnen varen en meerde boord aan boord af aan de steiger op fort Harssens. Met de schepen uit zuid was ook mijn broer weer eens in de buurt. Die was geplaatst op een schip in Vlissingen maar nu zouden we samen uitvaren, ieder op een ander schip, maar toch was het een leuk idee om eens met mijn broer in Schotland te gaan stappen of mijnen te vegen. Dat eerste had mijn voorkeur.

Het schip was klaar voor de reis naar Schotland. We gaan mijnenvegen in de Moray Firth, een baai die leidt naar Inverness aan de monding van de Ness. De twee squadrons zouden samen met de Engelse Royal Navy de hele baai en een stuk verder de Noordzee op vrij van mijnen maken. Het is een oefening maar zeker niet denkbeeldig dat er nog echte mijnen zich onder water zouden schuilhouden.

De Engelsen hadden ook deze belangrijke marinehaven in de tweede wereldoorlog proberen te verdedigen met zeemijnen. In Scapa Flow was het niet helemaal gelukt, meer info over deze gebeurtenis, maar hier in de Firth hadden ze ruim met mijnen gestrooid.

Hr. Ms. Bedum vertrok met prachtig weer uit Nieuwediep en al spoedig hadden we het Schulpengat achter ons gelaten. Nu schoot het mij te binnen dat mijn broer zijn verjaardag op zee zou zijn en ik hem niet kon feliciteren. Ik liep naar de brug waar de ouwe van het zonnetje zat te genieten.

"Commandant' vroeg ik. "Is het mogelijk dat u een seintje naar de 'B...' stuurt om mijn broer te feliciteren? Die is morgen jarig'. De ouwe vond het een prima idee en zei dat hij tijdens het feest wel een biertje kwam halen. Hij riep de seiner op de brug en gaf de boodschap op. De seiner verdween en ik wachtte af wat er zou komen. We liepen Dundee binnen en uit mijn ooghoek zag ik mijn broer aankomen met een half geïrriteerde en half lachende blik op zijn gezicht. 'Hé pijpluis' riep hij al van verre. 'Wat heb je me nou geflikt? Was ik zo slim om mijn mond over mijn verjaardag te houden, word ik op de brug geroepen en word jouw boodschap over de omroep op mijn schip rondgepraaid.

Dat koste me vierenzestig bier en tweeëndertig bierworsten. Bal gehakt!'

Ik viel bijna om van het lachen. en zei tegen hem, Nou broer, 'dan kan je beter niet bij ons aan boord komen want die ouwe wil ook een biertje van je en wat dacht je van mij?'

Op de marinewerf van Dundee lag een oud Engels wachtschip voor de Navy en de kustwacht, HMS 'Unicorn'.* Daar was een bootsman, een kennis van mijn broer op geplaatst en na een telefoontje kregen we een rondleiding. Nadat mijn broer hem en zijn gezin had uitgenodigd om vanavond bij ons aan boord voor zijn verjaardag een borrel te komen drinken bleek dat alleen zijn dochter en vriendin die avond konden. We spraken af bij mij aan boord want ik was invaller tokobaas en kon op mijn gemak ook in de toko blijven zitten. Dat scheelde ruimte in de gang. Recht tegenover de toko was de trap van het machinistenverblijf en iets verder in de whalegang de 'Gouden Bal', ook de hut van o.a. de sergeant machinist.

De dames kwamen binnen en gingen op de stapeltjes bierdozen zitten die we als stoel gebruikten en we dronken een biertje. Ik waarschuwde de dochter dat Nederlands bier toch zwaarder was dan de Engelse pale ale maar dat betwijfelde ze. Ze mikte de eerste fles in één keer achterover en vroeg om een tweede, die ging dezelfde weg. Na de derde begon ze Engels te praten wat ze zelf niet meer begreep en na de zoveelste fles gleed ze van de kruk en was niet meer aanspreekbaar. Maar zei mijn broer 'sobat, we kunnen haar hier niet zo laten liggen. We leggen dit dronken lor op de kooi van de sergeant zodat ze wat kan slapen. De 'Gouden bal' is toch leeg. Dan maken we haar aan het eind van de avond wakker en bellen we wel een taxi voor haar.' 'Oké' antwoordde ik en pakte haar benen terwijl mijn broer haar schouders pakte. We legden haar in de kooi en gingen bij de toko verder met verjaardag vieren. De vriendin bleef zitten, zij kon duidelijk beter tegen de vloeibare hop en is de rest van de avond blijven zitten. Bij elke nieuwe fles bier omhelsde ze mijn broer, kuste hem op zijn wang en feliciteerde hem. Hij zei niet één keer nee.

Een tijd later kwam de sergeant terug van de wal en na een praatje waarin we niets zeiden over de dame in zijn kooi liep hij naar zijn hut. Hij stapte even later weer de whalegang en zei met een vette grijns op zijn gezicht 'bedankt heren, dat hadden jullie nou niet hoeven doen' en hij verdween weer naar binnen. We porden de zatlap maar om erger te voorkomen en hielpen haar over de valreep de steiger op. Samen met haar vriendin verdween ze in een taxi. Mijn broer heeft zijn kennis uit Dundee nooit meer gesproken.

* Het verhaal van HMS Unicorn.

HMS Unicorn, te water gelaten in 1824, is het meest originele oude schip ter wereld. Oorspronkelijk gebouwd als een fregat met 46 kanonnen bij Chatham Royal Dockyard, arriveerde Unicorn in 1873 in Dundee als opleidingsschip voor de Royal Naval Reserves - een rol die ze tot de jaren zeventig vervulde. HMS Unicorn ligt nog steeds aan de waterkant van de stad en is nu het oudste schip in Schotland en een van de zes oudste schepen ter wereld. Van haar oorsprong tot haar gebruik in de Tweede Wereldoorlog, HMS Unicorn heeft zoveel ongelooflijke verhalen te vertellen. <https://www.hmsunicorn.org.uk/>